
Egy felkészült, vidám, talpraesett, jó munkabírású és nagyon kreatív csapattal tölthetem együtt egy hetet Litvániában, egy Erasmus+ projekt keretében, 2018. november 25. és december 1. között. A projekt célja a természettudományos tantárgyak tantárgyközi kapcsolatainak vizsgálata és ezek közoktatásba való beépítési lehetőségei négy különböző európai országban: Magyarország, Portugália, Litvánia, Törökország. A projekt neve: INTEReST, ami az interdisciplinary és science teaching szavakból alkotott mozaikszó. A projektben résztvevő természettudományos tanárokként a projekt két éves időtartama alatt olyan foglalkozásokat kell terveznünk, kipróbálnunk és dokumentálnunk, amik valamilyen módon elegyítik a matematika, kémia, fizika és biológia tárgyakat. Ezt követően a többi ország tanárai által tervezett foglalkozásokat kell kipróbálnunk és dokumentálnunk.

A projekt legfontosabb pillére az a négy egyhetes találkozó, amely során a projekt egy-egy félévében egy-egy ország fogadja a másik három tanárait és diákjait. Az első találkozó alapján azt gondolom, hogy ezeknek kettős szerepe van. Egyrészt a különböző országokból érkező tanárok sokkal hatékonyabban tudnak együtt dolgozni, és a projekthez kapcsolódó anyagokat elkészíteni, ha személyesen találkoznak, mintha csak interneten egyeztetnének. Másrészt a házigazdák által szervezett szociális, kulturális és ismeretterjesztő programok nagyon egységes csapattá kovácsolta ezt a négy nagyon különböző országból érkező, ennyire különböző háttérrel rendelkező tanárait.

Ezen találkozók sorából volt az első Litvániában a beszámolómban erről az útról szeretnék írni, de nem időrendi sorrendben, hanem tematikusan.

Szakmai programok

A résztvevő természettudományos tanárok a hét során azon dolgoztak, hogy megismerkedjenek egymással, a többi ország tanterveivel és megtervezzék a következő két év közös munkáját, amely során olyan órai és órán kívüli gyakorlatokat fejlesztenek ki, amelyek mind a négy résztvevő országban kipróbálhatók és fejlesztik a diákok természettudományos kompetenciáit.

A második nap során a vendéglátóink elvittek a litván oktatási minisztériumba, ahol előbb a litván oktatási miniszterhelyettes mesélt nekünk az ottani oktatási állapotokról, nehézségeiről (kiemelte, hogy milyen rosszul felszereltek az iskolák szertárai, és milyen formában szeretnének ezen változtatni), illetve a terveikről, amelyek közül minket leginkább az érintett, hogy elindítottak egy kísérletet általános iskola felső tagozatán, ahol felmenő rendszerben integráltan tervezik tanítani a természettudományos tantárgyakat. Ebbe a kísérleti projektbe először csak pár iskolát vonnak be és az ottani tapasztalatokat felhasználják. A miniszterhelyettes után azokkal a szakértőkkel beszélhettünk, akik ezen a projekten dolgoznak. Ez egy nagyon érdekes tapasztalat volt, olyan kérdésekben tekinthettünk a kulisszák mögé, amelyek Magyarországon is

kifejezetten aktuálisak, és mint kiderült nem csak nálunk. Összességében azt gondolom, hogy ez a látogatás nagyon jól megalapozta a hetet, minden résztvevő azt érezhette, hogy ha a szervezők ilyen komolyan gondolják a fogadásunkat, akkor nekünk is komolyan kell vennünk a munkánkat.

A minisztériumban

A szakmai munka Pakroisban az iskolában folytatódott, itt a harmadik, ötödik és hatodik napot töltöttük. Harmadik nap tantárgyanként alkottunk egy-egy munkacsoportot, amelyeken belül a feladatunk az volt, hogy összehasonlítsuk az adott tárgy tantervét a négy országban, majd délután már közösen megbeszéljük a tapasztalatainkat. Én a fizika csapatban voltam benne és az elsődleges tapasztalatom az volt, hogy a magyar és litván tanmenet nagyon hasonlít egymásra, a török és a portugál eltér a miénktől, ennek oka az, hogy a török iskola egy szakközépiskola, itt jóval kevesebb fizikát tanítanak, míg a portugál egy műszaki orientációjú gimnázium, itt pedig az átlagnál többet. Arra tökéletes volt az egyeztetés, hogy megtaláljuk azokat a közös pontokat, amikre projekteket lehet építeni. Az ötödik nap volt a legfontosabb nap szakmai szempontból. Először órákat látogathattunk (én egy litván nyelvű fizikaórán vettem részt), majd egyeztettük azokat a projekteket és tanórai terveket, amiket a következő két évben ki akarunk próbálni, ehhez az alapokat már otthon el kellett készíteni. A magyar csapat két tervet készített el előre, amiket helyben bemutattunk, azt gondolom mindkettő komoly sikert aratott. A hatodik napon összesítettük a tapasztalatainkat és megterveztük a következő hónapok ütemtervét.

Kulturális programok

A teljes hét során amikor nem szakmai programunk volt, a szervezők igyekeztek számunkra minél többet bemutatni Litvániából, rögtön a második reggelén egy nagyjából háromórás idegenvezetést kaptunk Vilniusban, majd egy interaktív múzeumban megismerhettük Litvánia történetét. Kisebb, a nagyközönség által kevésbé ismert orszá-

gokba látogatva mindig meg tudok lepődni azon mennyi mindent nem tudok a történelméről, kultúrájáról, ezért ezt a programot nagyon hasznosnak éreztem. Harmadik nap az iskolába érve egy kifejezetten igényes megnyitóval fogadtak a diákok, iskola-vezetők, helyi politikusok, a legnagyobb hatással rám az iskola két kórusa volt, kifejezetten igényes műsort adtak.

Az iskolakórus Pakruojisban

A negyedik nap egésze utazással telt, először Klaipédába látogattunk el, ami Litvánia legnagyobb kikötője, itt először egy tengeri állatkertet néztünk meg majd utána, bár nagyon hideg volt, de végig vacogtuk azt az egy órát, amíg idegenvezetőnk megmutatta a város nevezetességeit. Majd visszaszálltunk a buszra és Palanga felé vettük az irányt, ami az ország legnépszerűbb Balti-tenger melletti üdülővárosa. Természetesen nyáron és nem télen, amikor a homokos partot 10 centiméter hó fedi, de alapvetően nagyon ritka és érdekes élmény volt. Hatodik nap estén egy egészen meglepő kulturális egyveleg fogadott bennünket, ugyanis megtekinthettünk egy kínai fényfesztivált Pakruojisban, ami olyan látványt nyújtott, amire egészen biztosan senki nem számított.

A fényfesztiválon

Szociális programok

Egy ilyen vegyes társaság esetén nagyon fontos, hogy szervezők gondoskodtak arról, hogy szervezett keretek között is megismerkedhessünk egymással. Rögtön az első este, ahogy megérkeztünk a szállodába egy ismerkedős játékkal kezdtünk, csak azután kaptunk vacsorát miután egy pár percet beszélgettünk egy addig ismeretlen kollégánkkal és a többieknek bemutatuk őt. A hét során folyamatosan együtt mozogtunk a többiekkel így minden informális eseményen utazásokon étkezéseken együtt voltunk, aminek az lett a következménye, hogy már pár nap után teljesen természetes volt számunkra, hogy mi most nem külön csapatokat alkotunk, hanem egy nagy egészet. A harmadik napon, egy átdolgozott nap után a szervezők elvittek minket egy helyi, kisüzemi sörfőzdébe, ahol megismerkedhettünk a sörfőzés alapjaival és megkóstolhattuk a különböző produktumokat, az így kialakult remek hangulatban tudtuk a délelőtti szakmai programokról beszélgetni és a munkánkra reflektálni, de az igazi lényeg azt gondolom az volt, hogy az oldott hangulatban nagyon összerázódott a csapat. A hét lezárása egy nagy közös eseménye volt a hatodik nap estjén, amikor a szervezők egy elegáns fogadással és sok ajándékkal leptek meg minket. Az este pedig egy zenés-táncos mulatságban végződött, ami során úgy éreztem, mintha minden résztvevő már évtizedek óta ismerné egymást, nagyon jól érezte mindenki magát, tökéletesen zártuk ezt a csodálatos hetet.

A már összeszokott társaság az utolsó esti fogadáson